

Središče za krmila

na Dunaju, I., Trattnerhof 1.

Opomin o dobivanje listne krme in gozdne krme.

Če tudi je pridelek sena v mnogih krajih imel prav dobez uspeh, je vendar potrebno na vse strani poskrbeti za zimo in nakopiti toliko klaje, kolikor je le mogoče. Zato se morajo izkoristiti za krmila tudi viri gozda, zlasti z dobivanjem listne krme s tem, da se nabirajo in sušijo listi in mladike listnatega drevoja.

Najboljše listno krmo dajejo po vosti: Jesen, javor, topol, bela jelša, jerebika, brest, leševje, lipa, breza, vrba, bukev in hrast. Nazadnje imenovane ljubi živina namanj. Listje silovja in črne jelše ni pripravno za dobivanje listja. Akacije se sicer dadó porabljati, toda skorja je za konje strupena. Listja, ki so se galotile glive in mrčes, se je treba ogibati.

Krmilno listje se nabira tako, da se režejo mladike, eventualno tanjše vejice debele k večjemu kakor svinčnik, ako mogoče proti večeru z nožem in z drevesnimi skarjami. Mesca junij in julij sta najbolj pripravna za dobivanje listne krme. Odrezane mladike se pusté prilično en dan v plasteh, da ovenejo na zraku, in potem se povežejo v majhne butare najboljše ločeno po drevesnih vrstah. Butare se potem postavijo ali obesijo, da se sušijo. Suha listna krma se mora hraniti v zračnem in suhem prostoru in dobro varovati pred dežjem. Ker se drevesa in grmi vendarle nekoliko poškodujejo z dobivanjem listne krme, jo je nabirati le v porazumu s posestnikom dreves. Dobivanje listne krme brez dovoljenja posestnika gozda ni dopustno ni je kaznivo.

Listna krma je gledé svoje krmilne vrednosti enaka srednjemu travniskemu senu in je posebno pripravna za zimeko krmljenje koz, pa tudi goved in ovac.

Tudi za pripravljone kisle krme se dá porabljati drevesno listje.

V mnogi krajih bo tudi omestno dobivati **gozdno seno**.